

Danish summary

Denne Ph. D. afhandling "Fitness Doping and Body Management. An explorative study in practices of body investments" består af et sociologisk studie af kropsforbedring, holdninger til og erfaringer med kropsforbedrende midler og metoder i foreningsbaserede fitnesscentre. Indskrevet i et større forskningsprojekt om doping i sporten, udfoldes denne afhandling omkring motions doping, det vil sige brugen af kropsforbedrende midler og metoder i foreningsbaserede fitnesscentre i Danmark. Dette studie baseres på en tekstanalyse af officielle dokumenter, et survey i ti forskellige foreningsbaserede fitnesscentre i mindre og mellemstore danske byer samt semi-strukturerede interviews med to daglige ledere af to forskellige centre, to repræsentanter for en national idrætsorganisation samt tre mandlige brugere af fitnesscentre. De empiriske data består yderligere af udsagn fra to fokusgrupper, en bestående af tre yngre mandlige medlemmer og en bestående af tre middelaldrende kvindelige medlemmer af to forskellige foreningsbaserede fitnesscentre. Analyser af dette forskningsprojekts data har resulteret i tre artikler med tre forskellige målsætninger. En første artikel rummer en kritisk diskussion af den nuværende begrebsliggørelse af motions doping. Baseret på en gennemgang af videnskabelig litteratur omkring motions doping samt kropsprojekter og ved at relatere disse studier til den aktuelle anti-doping politik i Danmark, diskuteres de aktuelle begrænsninger ved begrebsliggørelsen af motions doping. Disse begrænsninger belyses ved at illustrere den problematiske implementering af World Anti Doping Agency's definition af doping i en fitness- kontekst. Denne artikel skal desuden anskues som en opfordring til ikke blot at betragte doping som et tilfælde af social afvigelse eller et resultat af et patologisk forhold til ens selv billede, som ellers påpeget i tidligere forskning, men til at anskue doping som en mulighed for kropsstyring i det aktuelle samfund. Den næste artikel består i en undersøgelse af de nationale anti-doping strategier relateret til en fitness kontekst og fremlægger således en diskussion af anti-doping politikens udfordringer i en foreningsfitness kontekst. Spørgsmål såsom hvorvidt denne politik passer til den specifikke foreningsfitness kontekst diskuteres. Denne diskussion efterfølges af en tredje artikel, hvor fokus rettes mod, hvorledes respondenterne og informanterne investerer på forskellig vis i deres kroppe via deres brug af fitnesscentrene. I denne artikel udpeges mere specifikt to former for kropsinvesteringer: et arbejde *på* kroppen og et arbejde *med* kroppen. Disse forskellige kropsinvesteringer identificeres i blandt to grupper af respondenter og informanter med forskellige køn og alder. Disse kropsinvesteringer medfølger endvidere et forbrug af forskellige kropsforbedrende strategier. Artiklen fremhæver at respondenterne og informanterne er refleksive omkring deres brug af diverse strategier idet de ikke legitimerer metoder eller midler, som siges at fremme overdreven muskuløsitet eller som kan virke sundhedsskadeligt. Denne afhandling fremhæver adskillige problematikker i forhold til den samfundsskabte problemstilling omkring doping: Der er en problematisk brug af begrebet "doping" i den officielle kamp mod motions doping. Kampen mod doping er indlejret i en elitesport kontekst, hvor andre logikker og rationaler står på spil. Implementeringen af dopingbegrebet i en fitness-kontekst er grundet dens snævre fokusering på anabolske steroider og andre muskelfremmende midler problematisk. Den aktuelle anti-doping politik retter ganske simpelt ikke sit fokus mod andre sundhedsskadelige praksisser. Dertil udfordrer denne aktuelle politik idrætsforeningernes

grundlæggende værdier, som er at udfordre samt fremme fællesskab og sundhed. Sidst, men ikke mindst, fremstiller data i denne afhandling et mindre "kaotisk" billede af "embodiment" i en (post)moderne æra end tidligere studier. Respondenterne og informanterne adspurgte i denne afhandling er refleksive omkring deres kropsinvesteringer og sætter begrænsninger ved deres brug af kropsforbedrende midler og metoder, uanset det aktuelle fokus på sundhed og slankhed som ellers påpeget i dele af den kropssociologiske litteratur. Man kunne endda fristes til at spørge, om den aktuelle anti-doping politik er relevant i denne specifikke idrætskulturelle kontekst og om focus ikke bør rettes i stedet mod den diskursive effekt af den konstante opfordring til sundhed?